

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 131 L

(2019–2020)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Lov om tilskudd ved avbrutt permittering
(økonomiske tiltak i møte med virusutbruddet)

Innhold

1	Innledning og sammendrag	5	2.5.2	Søknad om tilskudd, opplysnings- plikt for søkeren	13
2	Midlertidig tilskuddsordning ved avbrutt permittering	7	2.5.3	Kontroll	13
2.1	Bakgrunn	7	2.5.4	Tilskuddsmyndighetens innhenting av opplysninger	13
2.2	Forslag til tilskuddsordning ved avbrutt permittering	8	2.5.5	Vedtak om tilskudd og klage	14
2.2.1	Formålet med ordningen	8	2.5.6	Administrative sanksjoner og straff	14
2.2.2	Overordnet beskrivelse av ordningen	9	2.5.7	Betaling og innkreving	15
2.2.3	Virkeområde	9	2.5.8	Offentlighet om tilskudds- tildelinger	15
2.2.4	Vilkår for å motta tilskudd	10	2.6	Administrative og økonomiske konsekvenser	16
2.2.5	Tilskuddets størrelse	11	2.7	Ikrafttredelse	16
2.3	EØS-rettslige vurderinger av ordningen	12		Forslag til lov om tilskudd ved avbrutt permittering (økonomiske tiltak i møte med virusutbruddet)	17
2.4	Administrasjon av ordningen	12			
2.5	Forvaltnings- og betalingsregler ...	12			
2.5.1	Generelle forvaltningsregler	12			

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 131 L

(2019–2020)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Lov om tilskudd ved avbrutt permittering (økonomiske tiltak i møte med virusutbruddet)

*Tilråding fra Finansdepartementet 5. juni 2020,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Innledning og sammendrag

Departementet foreslår i denne proposisjonen en ordning hvor arbeidsgivere får støtte for å ta egne permitterte tilbake i jobb, jf. omtale i Prop. 127 S (2019–2020). Ordningen foreslås regulert i en egen lov om tilskudd ved avbrutt permittering.

Arbeidsledigheten steg raskt i tiden etter at strenge smitteverntiltak ble iverksatt 12. mars i år. På kort tid økte antallet helt eller delvis arbeidsledige, inkludert permitterte, fra rundt 90 000 personer til 420 000 personer. Selv om den registrerte arbeidsledigheten har avtatt gjennom april og mai, er ledigheten og antallet permitterte fortsatt svært høy.

Formålet med den nye ordningen er å redusere antallet som er permittert som følge av virusutbruddet, for å motvirke risikoen for at arbeidsledigheten i Norge festner seg på et høyt nivå. Tiltak som sikrer arbeidsplasser og bidrar til at permitterte kommer i arbeid, vil også bidra til å dempe inntektsulikhet som oppstår som følge av virusutbruddet, som ekspertgruppen ledet av professor Steinar Holden har vist til i rapporten som ble lagt frem 26. mai.

Etter lovforslaget gis det støtte til bedrifter med omsetningsfall, som et kronebeløp per månedsverk for permitterte som tas tilbake i jobb. Støtten gis også til ideelle organisasjoner, foreninger og stiftelser uten erverv til formål, som tar egne permitterte tilbake. Ordningen gjelder også for permitterte lærlinger.

Arbeidsgivere kan søke om støtte for å ta permitterte tilbake for kalendermånedene juli og august. Den ansatte må ha vært helt eller delvis permittert per 28. mai 2020, være i arbeid hos arbeidsgiveren i hele perioden det søkes tilskudd for, og kan ikke permitteres på nytt før tidligst 1. oktober 2020. Ordningen er ikke til hinder for at den ansatte som tas tilbake fra permittering, avviker ferie i perioden.

I utformingen av ordningen er det lagt vekt på at den skal være enkel og praktisk mulig å gjennomføre på kort tid. Departementet foreslår at Skatteetaten skal forvalte ordningen. Videre foreslås det at skatteforvaltningsloven skal gjelde for tilskuddsordningen så langt den passer, og at det i forskrift kan gis forvaltningsregler som utfyller og

fraviker reglene i skatteforvaltningsloven. Ordningen er søknadsbasert og saksbehandlingen vil i stor grad foregå automatisk. Det foreslås egne regler i den nye loven om innhenting av nødvendige opplysninger fra offentlige myndigheter mv. og fra søkeren. Det foreslås også regler om administrative sanksjoner og straff. Loven gir regler om utbetaling av tilskudd, og om betaling og innkreving av uriktig utbetalt tilskudd, samt administrative sanksjoner.

Departementet foreslår at opplysninger knyttet til tildeling gjøres offentlig tilgjengelig.

Ordningen er på usikkert grunnlag anslått å gi utbetalinger på om lag 4 mrd. kroner.

Departementet viser til forslag til lov om tilskudd ved avbrutt permittering (økonomiske tiltak i møte med virusutbruddet). Departementet foreslår at loven trer i kraft straks.

2 Midlertidig tilskuddsordning ved avbrutt permittering

2.1 Bakgrunn

Omfattende økonomiske tiltak er innført for å kompensere personer, bedrifter og organisasjoner for inntektsbortfallet som fulgte da virusutbruddet og smitteverntiltakene ga en bråstopp i norsk økonomi. Mange bedrifter mistet inntjeningen, og arbeidstakere ble permittert. Nå avvikles de strenge smitteverntiltakene gradvis, i tråd med planen regjeringen la frem 7. mai. Den økonomiske aktiviteten ser ut til å ta seg opp, selv om det er store forskjeller mellom næringer. Noen næringer, som reiseliv og enkelte tjenesteytende næringer, er fortsatt sterkt preget av følgene av virusutbruddet, mens andre opplever at etterspørselen tar seg raskt opp igjen. Antallet arbeidssøkere har gått nedover siden 7. april, og vi er på vei inn i en ny fase av regjeringens økonomiske håndtering av virusutbruddet. Vi må få hjulene i norsk økonomi i gang igjen, samtidig som smitten holdes under kontroll. Regjeringens strategi for Norges vei ut av krisen sikter mot å skape mer og inkludere flere. I Prop. 127 S (2019–2020) har regjeringen foreslått tiltak rettet mot følgende områder:

- Tiltak for å få folk tilbake i jobb
- Tiltak for å sikre flere bein å stå på
- Tiltak for å skape en grønn fremtid
- Tiltak for økt kompetanse – gjennomføre Utdanningsløftet 2020
- Tiltak for å inkludere flere

Permitterte og arbeidsledige må komme tilbake i jobb, slik at aktiviteten i bedriftene kan ta seg opp igjen. De økonomiske tiltakene må støtte opp om arbeidslinjen og nødvendig omstilling.

Det varierer på tvers av bransjer hvor hardt rammet virksomheter har vært av smitteverntiltakene og smittefrykten, og gjenåpningen slår også ulikt ut. Noen bedrifter vil raskt oppleve vekst, og har til dels gjort det allerede. For andre vil markedssituasjonen kunne ha endret seg betydelig. For noen bedrifter kan smitteverntiltak og virusfrykt ha bidratt til endret adferd, og påvirket etter-

spørselen rettet mot bedriften eller dens evne til å levere varer og tjenester. Noen bedrifter, særlig innen tjenesteyting, vil også kunne få langvarig lavere omsetning.

Tiltakene som er innført siden mars, vil tilføre mange bedrifter likviditet enten i form av direkte støtte eller gjennom statsgaranterte lån. Det gir bedriftene mulighet til å tilpasse seg nye rammebetingelser. De fleste får nytte av en eller flere av de brede ordningene som er innført, som kompensasjonsordningen for foretak med stort omsetningsfall, endringene i permitteringsregelverket, avgiftslettelse og betalingsutsettelse og lånegarantiordningen for bedrifter. I tillegg er det innført særskilte ordninger for enkelte typer virksomheter og enkelte næringer.

I Prop. 127 S (2019–2020) varslet regjeringen en midlertidig lønnsstøtteordning for å få permitterte raskere tilbake i jobb. Regjeringen foreslår i denne proposisjonen en ny lov om tilskudd ved avbrutt permittering, og ordningen beskrives i nærmere detalj. Ordningen er midlertidig og kortvarig. Ordningen vil komme samtidig med en forlenget og nedtrappet kompensasjonsordning for næringslivet. Ordningene visis således fra å yte mest støtte til virksomheter med lav aktivitet, til virksomheter som tar ansatte tilbake fra permittering for å få aktiviteten opp. Denne vridningen søker å ivareta de samme hensynene som ligger til grunn for anbefalingene til ekspertgruppen ledet av professor Steinar Holden, se nærmere omtale i Prop. 127 S (2019–2020).

Regjeringen vil ha dialog med partene i arbeidslivet over sommeren for å vurdere om det fortsatt er behov for støtteordninger utover høsten, og hvordan de i så fall bør innrettes. Eventuelle nye ordninger må ha som mål å stimulere til økt aktivitet og sysselsetting, samt bidra til omstilling der det er nødvendig. Næringer og virksomheter som er varig svekket etter virusutbruddet, kan ikke gjøre seg avhengig av statlig støtte, men må omstille seg i tråd med endrede rammebetingelser.

2.2 Forslag til tilskuddsordning ved avbrutt permittering

2.2.1 Formålet med ordningen

Formålet med ordningen er å redusere antallet som er permittert som følge av virusutbruddet, for å motvirke risikoen for at arbeidsledigheten i Norge festner seg på et høyt nivå. Tiltak som sikrer arbeidsplasser og bidrar til at permitterte kommer i arbeid, vil også bidra til å dempe inntektsulikheter som oppstår som følge av virusutbruddet, som ekspertgruppen ledet av Steinar Holden viste til.

Vekst i antall permitterte forklarer over 80 pst. av økningen i antall arbeidssøkere siden 10. mars. Selv om den registrerte arbeidsledigheten har avtatt gjennom april og mai, er antall ledige og permitterte fortsatt svært høyt. Det var 2. juni registrert i underkant av 330 000 helt eller delvis arbeidsledige. Det tilsvarer 11,6 pst. av arbeidsstyrken. Av disse var seks av ti helt eller delvis permitterte. Sammenlignet med toppen i april, har det blitt om lag 90 000 færre helt permitterte. I den samme perioden har det blitt 20 000 flere delvis permitterte.

Permitteringsordningen er et viktig virkemiddel som arbeidsgivere har for å redusere lønnskostnader i situasjoner med redusert aktivitet. Reduksjonen av lønnskostnader er med på å sikre at arbeidsforhold som er lønnsomme, opprettholdes. Etter hvert som aktiviteten tar seg opp, er det viktig at bedriftene kaller permitterte tilbake igjen. Tiltak som reduserer lønnskostnadene knyttet til å ta permitterte tilbake i jobb, vil kunne redusere antallet permitterte og få flere raskt tilbake i aktiv sysselsetting. Det vil redusere risikoen for frafall fra arbeidslivet. Ulike studier viser at langvarig ledighet kan gi negative langsiktige konsekvenser for den enkeltes videre tilknytning til arbeidslivet. Mange av de permitterte har både lav inntekt og lite eller ingen formell kompetanse. Det er grupper som kan være særlig utsatt for å falle utenfor arbeidsmarkedet. Innføring av en lønnsstøtteordning med sikte på å ta egne permitterte tilbake i jobb, kan bidra til å motvirke dette.

Tiltak som reduserer lønnskostnadene, må brukes med varsomhet. Det er en fare for at en slik støtte tilfaller arbeidsforhold som også ville kommet i stand uten støtte, særlig når den økonomiske veksten tiltar og arbeidsledigheten uansett er på vei nedover, slik som i dagens situasjon. Lønnsstøtte benyttes normalt ikke som et makroøkonomisk virkemiddel, men heller som et målrettet virkemiddel overfor særlig utsatte grupper

med lav eller variabel produktivitet. En slik målretting har vært viktig for å begrense subsidiering av arbeidskraft som uansett ville blitt ansatt. Jo større grupper som kan motta støtte, jo større vil risikoen være for å subsidiere arbeid som også ellers ville kommet i stand.

Det er ikke bærekraftig at det offentlige over tid gir støtte til arbeidstakere med normal produktivitet. Dette vil kunne sementere arbeidsforhold som ikke lenger er lønnsomme, og dermed hindre nødvendig omstilling. Derfor må støtteordningen være kortvarig og midlertidig. Bedrifter som blir påvirket enten av langvarige smitteverntiltak eller av strukturelle endringer, må heller ikke bli avhengige av varige offentlige støtteordninger.

Støtte som bare rettes mot permitterte og ikke andre arbeidssøkere, kan innebære forskjellsbehandling, som påpekt av ekspertgruppen. Det vil for eksempel gjøre at nyutdannede og unge arbeidstakere isolert sett får en ulempe i arbeidsmarkedet. Ekspertgruppen anser likevel at slike problemer vil være mindre relevante dersom ordningen avgrenses til bedrifter med betydelig omsetningssvikt.

Støtte som bare gis til bedrifter som har permittert, kan også være konkurransevridende overfor bedrifter som ikke har permittert. Ekspertgruppen påpeker at støtte for å ta tilbake permitterte kan skape forventninger om tilsvarende støtteordninger i ev. nye runder med omfattende smitteverntiltak. Det kan gi insentiver til rask permittering i en tilsvarende situasjon, i forventning om at staten vil ta regningen, også for bedrifter som ellers ville kunne holde det gående.

Departementet deler ekspertgruppens syn på at lønns subsidier reiser flere prinsipielle problemstillinger. Departementet mener likevel at hensynet til å unngå langvarig høy ledighet nå må veie tungt. Ordningen avgrenses til to måneders støtte for bedrifter med stort omsetningsfall for å ta tilbake egne permitterte. Hoveddelen av økningen i arbeidsledigheten har kommet gjennom permitteringer, og ordningen kan derfor effektivt målrettes mot denne gruppen. Permitterende arbeidsgivere må i praksis antas å ha begrenset mulighet til å ansette nye arbeidstakere i sammenlignbare stillinger så lenge de fortsatt har ansatte permittert. Det tilsier at ordningen trolig i begrenset grad vil være til ulempe for arbeidssøkere som ikke er permittert. Departementet understreker at ordningen er et engangstiltak, som skal avhjelpe den svært spesielle situasjonen som har oppstått som følge av de strenge smitteverntiltakene i vår. Det er i praksis lite trolig at en slik tidsavgrenset ordning med lønnsstøtte i den helt spesielle situasjon

nen vi er i nå, i seg selv vil føre til raskere permitteringer når bedrifter møter problemer i fremtiden.

De generelle motforestillingene mot å subsidiere lønn, slik ekspertgruppen peker på, er følgelig hensyntatt og vesentlig redusert gjennom utformingen av ordningen, i første rekke ved at ordningen er kortvarig, men også gjennom at den er begrenset til å ta tilbake egne permitterte for bedrifter med omsetningsfall.

2.2.2 Overordnet beskrivelse av ordningen

Den foreslåtte ordningen innebærer at bedrifter får støtte for å ta egne permitterte tilbake i jobb. Støtten gis til bedrifter med omsetningsfall, sammenlignet med samme måned året før, som et kronebeløp per månedsverk for permitterte som tas tilbake i jobb i minst samme stillingsprosent som før permittering. Støtten gis også til ideelle organisasjoner, foreninger og stiftelser uten erverv til formål, som tar egne permitterte tilbake. Ordningen gjelder også for permitterte lærlinger.

Ordningen gjelder for juli og august måned, og det tas sikte på en samlet utbetaling for begge månedene kort tid etter at ordningen utløper.

Ettersom intensjonen med ordningen er at permitterte skal komme raskere tilbake i jobb, foreslås det begrensninger for arbeidsgivers anledning til å permittere den ansatte på ny, og til å permittere og si opp andre ansatte. Blant annet legges det opp til at den ansatte må være i arbeid i minst to måneder før den eventuelt kan permitteres på ny. Ordningen er ikke til hinder for at den ansatte som tas tilbake fra permittering, avvikler ferie i perioden.

I utformingen av ordningen er det lagt vekt på at den skal være enkel og praktisk mulig å gjennomføre på kort tid. Hensynet til gjennomførbarhet og administrativ belastning i utøvende etater er avgjørende. Den foreslåtte ordningen bygger på forslagene til LO, NHO og ekspertgruppen, i tillegg til departementets erfaringer så langt med kompensasjonsordningen for næringslivet.

Skatteetaten skal forvalte ordningen. Det legges opp til en saksbehandling som i stor grad vil være automatisert, samt risikobasert kontroll. Det legges opp til åpenhet om tilskudd på lik linje som for kompensasjonsordningen. Departementet legger til grunn at arbeidsgivere vil orientere de ansatte, representert ved de tillitsvalgte, om bruken av ordningen.

2.2.3 Virkeområde

Avgrensning i tid

Departementet foreslår at tilskuddsordningen skal gjelde for to måneder, juli og august 2020. Arbeidsgivere kan søke om støtte for begge disse månedene eller bare for august. Departementet fremhever at ordningen vil være kortvarig, og at det over tid ikke er bærekraftig at det offentlige subsidierer lønnen til arbeidstakere med normal produktivitet. Bedrifter som blir påvirket av langvarige smitteverntiltak eller mer strukturelle endringer, må heller ikke bli varig avhengig av statlige støtteordninger. For å begrense de uheldige effektene av å subsidiere lønn til avbrutt permittering, herunder at det kan virke konkurransevridende overfor bedrifter som ikke har permittert, jf. avsnitt 2.2.1, er det viktig at ordningen er kortvarig og begrenset. Det er også viktig å unngå at det skapes forventninger som fører til at bedrifter tilpasser permitteringsadferden ved neste økonomiske nedgangsperiode. Ordningen er et engangstiltak knyttet til den ekstraordinære situasjonen som har oppstått i forbindelse med virusutbruddet. Departementet viser til lovforslaget § 2.

Organisasjonsmessig, næringsmessig og geografisk avgrensning

Tilskudd kan gis til enkeltpersonforetak og selskap. Også stiftelser, foreninger og organisasjoner som ikke har næringsvirksomhet som formål og som omfattes av skatteloven § 2-32, kan gis tilskudd. Sistnevnte gruppe vil blant annet omfatte idrettsforeninger, humanitære organisasjoner, tros- og livssynssamfunn, samt ideelle organisasjoner som driver veldedig arbeid. Slike foreninger mv. vil kunne søke om tilskudd uavhengig av om de driver skattepliktig virksomhet eller ikke. Departementet viser til lovforslaget § 3.

Departementet foreslår at ordningen skal favne bredt, og det foreslås ikke avgrensninger mot særskilte næringer eller bransjer.

Virksomheter på Svalbard er sterkt berørt av virusutbruddet. En tilskuddsordning for Svalbard bør som utgangspunkt være basert på de samme reglene som gjelder for fastlandet, med mindre spesielle forhold krever særregler. Bruk av ordningen på Svalbard vil nødvendigvis gjøre særlige avgrensninger for å tilpasse til forholdene der og øvrig regelverk for Svalbard. Anvendelse på Svalbard vil også være betinget av mulighet for å etablere et regelverk også for Svalbard som gir mulighet for tilstrekkelig kontroll. Departementet foreslår en egen fullmaktsbestemmelse som gir

departementet adgang til å gi forskrift om bruk av tilskuddsloven på Svalbard, og adgang til å gi særlige regler under hensyn til de stedlige forholdene der. Departementet viser til lovforslaget § 4.

2.2.4 Vilkår for å motta tilskudd

Departementet foreslår at ordningen skal gjelde for arbeidsgivere som tar tilbake egne ansatte som var permittert (helt eller delvis) per 28. mai 2020, før ordningen ble annonsert ved arbeidsgivers utløp. Det gis ikke støtte til permitteringer som gjennomføres etter lanseringen, fordi ordningen ikke skal gi bedrifter insentiver til å gjennomføre nye permitteringer.

Departementet foreslår at den ansatte må ha vært i arbeid i bedriften i hele perioden det søkes tilskudd for. Hensikten med ordningen er at de permitterte skal bli værende i arbeid etter utløpet av støtteperioden. Det tilsier at arbeidsgivere som får tilskudd, ikke bør kunne permittere kostnadsfritt når støtteperioden utløper. Dersom arbeidsgiver må betale en ny lønnspliktperiode ved permittering, vil insentivene til å bruke ordningen for å finansiere korttidsarbeid, reduseres. Regjeringen har foreslått å øke antall dager arbeidsgiver har lønnsplikt i starten av en permitteringsperiode for nye permitteringer fra to til ti dager fra 1. september 2020. Se Prop. 125 L (2019–2020) og Prop. 127 S (2019–2020). Adgangen til og vilkårene for å permittere er ikke lovregulert, men følger dels av avtaleverket mellom partene i arbeidslivet, dels av sedvanerett. Som hovedregel kan permitterende arbeidsgiver hente permitterte tilbake i arbeid i inntil seks uker uten at permitteringen anses avsluttet. Det bør derfor stilles vilkår om at den ansatte må ha vært i arbeid i mer enn seks uker før den ansatte kan bli permittert på nytt.

Intensjonen med ordningen er at permitterte skal tilbake i arbeid. Mange arbeidstakere vil avvikle ferie i løpet av støtteperioden, og ordningen skal ikke være til hinder for dette. Samtidig vil det ikke være i tråd med ordningens intensjon dersom virksomhetene kan få lønnsstøtte uten at den ansatte er i aktivitet. Departementet har vurdert ulike tiltak for å ta hensyn til dette i utformingen av ordningen, herunder gradering av tilskuddet ut fra ferieavvikling i støtteperioden. Det er et viktig hensyn at ordningen skal være enkel og forutsigbar for virksomhetene, og at den skal være enkel å administrere og kunne komme på plass raskt. Departementet mener hensikten med ordningen er ivaretatt dersom det sikres at tilskuddet legger til rette for minst en måneds aktivitet utover måneden det gis støtte for, og vil derfor foreslå at

det settes som vilkår at den ansatte ikke kan permitteres på nytt før tidligst 1. oktober.

Departementet foreslår at den ansatte må tilbake i minst den samme stillingsprosenten som før permitteringen. Departementet har vurdert hvorvidt det bør være mulig å motta gradert støtte for permitterte ansatte som tas delvis tilbake. Bedrifter som ikke har anledning til å ta alle ansatte tilbake i full stilling, vil da kunne ta flere ansatte tilbake i redusert stilling. Samtidig vil arbeidstakerne i så fall fortsatt være delvis permitterte, og arbeidsgiver vil kunne øke permitteringsgraden etter ordningens opphør, uten at det påløper en ny lønnspliktperiode. Det vil ikke være i tråd med hensikten med ordningen.

Departementet foreslår at den ansatte ikke kan være under oppsigelse i perioden det søkes tilskudd for. Permitterte er i mindre grad aktive arbeidssøkere enn ordinære ledige. Dersom det ikke er sannsynlig at den ansatte kan komme tilbake i arbeid i bedriften, kan det være hensiktsmessig at den ansatte sies opp fremfor å være langvarig permittert. Arbeidstakere som er permittert uten lønn, kan samtidig selv si opp stillingen med kort oppsigelsesfrist, jf. arbeidsmiljøloven § 15-3. Permitteringsregelverket er slik sett ikke til hinder for mobilitet i arbeidsmarkedet. Departementet mener at det ikke er i tråd med ordningens formål å subsidiere oppsigelsestiden til de ansatte.

Arbeidsgivere som får støtte, bør ikke kunne bruke støtteberettigede ansatte til å erstatte ansatte som ikke utløser støtte. Departementet foreslår derfor at søkere som mottar støtte, ikke kan gjennomføre nye permitteringer, eller si opp eller redusere arbeidstiden til andre ansatte i sammenlignbare stillinger fra ordningens lanseringstidspunkt 28. mai til 1. september 2020. Slike vilkår vil bli fastsatt i forskrift.

Foretak som mottar tilskudd, må ha hatt et omsetningsfall på mer enn 10 pst. For institusjoner eller organisasjoner som omfattes av skatteloven § 2-32, er det ikke krav om omsetningsfall.

Søkeren må utøve lovlig aktivitet. For visse typer virksomheter vil det bli stilt krav til særskilte registreringer. Dette vil fremgå av forskriftsbestemmelser til loven.

Søker som er under konkursbehandling, kan ikke gis stønad. Departementet vil vurdere om det er behov for at det stilles krav til at søkere som var i økonomiske vanskeligheter før virusutbruddet ikke kan gis stønad, jf. krav i statsstøtteregelverket i EØS-avtalen.

Nærmere vilkår for å motta tilskudd vil bli fastsatt i forskrift. Det vil blant annet bli stilt krav om

at forfalte skatter og avgifter må være betalt og at arbeidsgiver ikke får lønnskostnadene til den ansatte dekket av andre ordninger, herunder folketrygden.

Departementet viser til lovforslaget § 5.

2.2.5 Tilskuddets størrelse

Departementet foreslår at støtte til foretak som driver næringsvirksomhet, blir utmålt etter hvor mange permitterte som er tatt tilbake ved inngangen av måneden, og omsetningssvikten i støttemåneden.

Omsetningssvikten i støttemåneden beregnes med utgangspunkt i omsetningen for samme måned i fjor. For å benytte mest mulig oppdatert informasjon i beregningen av omsetningsfallet, vil omsetningsnivået i samme måned i fjor bli justert for veksten i omsetningen fra januar og februar 2019 til januar og februar 2020, med begrensninger både for hvor høy og hvor lav denne «justeringsfaktoren» kan være. Beregningen vil bli tilsvarende som i kompensasjonsordningen for næringslivet. Bedrifter som ikke hadde omsetning i støttemåneden i fjor, kan benytte januar og februar 2020 som utgangspunkt for beregning av omsetningsfallet. Nærmere beskrivelse av hvordan omsetning skal beregnes, vil bli fastsatt i forskrift.

Terskelverdien for redusert omsetning vil settes til 10 pst. I kompensasjonsordningen er tilsvarende terskel 30 pst. omsetningsfall.

Enkeltpersonforetak og selskap som har hatt et omsetningsfall på 30 pst. eller mer, gis støtte med et fast beløp på 15 000 kroner per måned per fulltidsansatt som tas tilbake fra permittering.

For enkeltpersonforetak og selskap som har hatt et omsetningsfall på mindre enn 30 pst., gledes støttebeløpet per månedsverk etter størrelsen på omsetningsfallet etter følgende formel:

$$\text{Støttebeløp i kr. per månedsverk} = (\text{omsetningsfall i pst.} - 10) / 100 \times 75\,000$$

Enkeltpersonforetak og selskap med et omsetningsfall på 10 pst. eller mindre, vil ikke motta støtte. Formelen innebærer at et foretak som har hatt 20 pst. omsetningsfall, får tilskudd på 7 500 kroner per månedsverk, mens et foretak som har hatt 25 pst. omsetningsfall får et tilskudd på 11 250 kroner per månedsverk.

Institusjoner eller organisasjoner som omfattes av skatteloven § 2-32 og som ikke driver skattepliktig virksomhet, gis støtte på 10 000 kroner per månedsverk som tas tilbake fra permittering.

For disse institusjonene og organisasjonene kreves ikke omsetningsfall, ettersom det ikke finnes relevant tallgrunnlag å beregne et omsetningsfall utfra.

Institusjoner eller organisasjoner som omfattes av skatteloven § 2-32 og som driver skattepliktig virksomhet, kan velge om støtten de mottar skal beregnes etter regelen for enkeltpersonforetak og selskap med omsetningsfall, eller reglene for institusjoner eller organisasjoner som ikke driver skattepliktig virksomhet. Etter skatteloven § 2-32 kan institusjoner og organisasjoner som driver økonomisk virksomhet ha 70 000 kroner i omsetning i inntektsåret uten at de blir skattepliktige. For veldedige eller allmenntilgunnende institusjoner er grensen på 140 000 kroner. Det er kun institusjoner med omsetning over disse tersklene som faller inn i denne kategorien og dermed får valgfrihet. I stedet for valgfrihet kunne det vært et alternativ å kreve at organisasjonene skulle fordele kostnadene til ansatte på skattepliktig og ikke skattepliktig del av virksomheten. Siden ansatte ofte vil bidra i flere ulike deler av virksomheten, og dette gjerne vil variere over tid, ville det i praksis ha vært krevende for virksomheten å anslå i hvilken del av driften den ansatte legger ned mesteparten av innsatsen. Det ville også være svært vanskelig å kontrollere virksomhetens anslag over hvilke ansatte som gjør hva. Det foreslås derfor ikke en løsning med en slik fordeling.

Dersom arbeidstakeren er ansatt i en deltidsstilling, reduseres støtten tilsvarende. Det vil si at for eksempel for en ansatt i 80 pst. stilling, ytes det 80 pst. støtte. Den ansatte må tilbake i minst samme stillingsprosent som før permittering. Det gis ikke tilskudd for arbeid utover den tidligere stillingsprosenten. Videre tas det hensyn til permitteringsgrad. Dersom en ansatt tas tilbake fra 50 pst. permittering, ytes det tilskudd tilsvarende 50 pst. av stillingsprosenten før permittering. For deltidsansatte og delvis permitterte vil støttebeløpet etter formelen presentert over derfor bli justert med stillingsprosent ved permitteringstidspunktet multiplisert med permitteringsgrad per 28. mai.

Også mange lærlinger er blitt permittert i forbindelse med virusutbruddet. For at vi skal få dyktige fagarbeidere i fremtiden, er det viktig at lærlingene får komme tilbake i bedriftene for å fullføre læretiden. Departementet foreslår derfor at også lærlinger omfattes av lønnsstøtteordningen. Lærlingelønnen tilsvarer normalt begynnerlønnen til en fagarbeider fordelt over to år, med størstedelen av lønnen mot slutten av læretiden. Et tilskudd på 15 000 kroner per måned vil dermed kunne overstige lønnen til lærlingene. Departementet

foreslår derfor et tak på støttebeløpet på 10 000 kroner per måned som kan ytes for lærlinger.

Det foreslås at departementet kan gi forskrift til utfylling av vilkårene for tilskuddets størrelse, herunder om beregning av omsetning, omsetningsfall, tilskudd ved deltidsansettelse og tilskudd ved delvis permittering.

Departementet viser til lovforslaget § 6.

2.3 EØS-rettslige vurderinger av ordningen

Ordningsen er ansett som statsstøtte etter EØS-avtalens statsstøtteregler, og ordningen må derfor notifiseres til ESA og godkjennes før den kan tre i kraft. Departementet anser det imidlertid som sannsynlig at ordningen vil bli godkjent som lovlig statsstøtte av ESA. Det påpekes likevel at en godkjenning av en ordning som i utgangspunktet faller innunder statsstøtteforbudet, beror på en konkret skjønsmessig vurdering av det foreslåtte tiltaket, og at ordningen ikke kan iverksettes før slik godkjenning foreligger. Det kan heller ikke utelukkes at det må gjøres enkelte justeringer i ordningen for at ESA skal godkjenne den.

2.4 Administrasjon av ordningen

Departementet foreslår at Skatteetaten skal være tilskuddsmyndighet, med ansvaret for forvaltning av den midlertidige lønnsstøtteordningen. Skatteetatens ansvar omfatter blant annet veiledning, behandling av søknader om tilskudd, vedtak, registrering av vedtak, utbetaling og tilbakebetaling av tilskudd, oppfølging og kontroll. Skattedirektoratet vil være klageinstans. Skatteetaten må også sørge for utvikling og drift av digitale tjenester som er nødvendige for å forvalte tilskuddsordningen.

Det er lagt avgjørende vekt på at administrasjonen av ordningen skal være så enkel som mulig slik at belastningen på Skatteetaten begrenses. Etaten har allerede måttet omplassere betydelige ressurser til utvikling og forvaltning av kompensasjonsordningen for næringslivet fra andre viktige oppgaver. Justering av ordningen underveis, manuell saksbehandling og kontrollopgaver har ført til at arbeidet med kompensasjonsordningen er omfattende for Skatteetaten.

Ekspertgruppen foreslo å inkludere lønn i kompensasjonsordningen. Departementets vurdering er at dette ikke er praktisk gjennomførbart ettersom kompensasjonsordningen allerede har

blitt svært komplisert og ressurskrevende for Skatteetaten. Risikoen for feil i gjennomføringen og kontrollproblemer ville økt betydelig. Departementet legger i stedet opp til at lønnsstøtteordningen etableres som en separat ordning med en egen søknadsportal. I en slik ordning kan saksbehandlingen i større grad gjøres automatisk ved at opplysningene kontrolleres mot tilgjengelig registerinformasjon, herunder opplysninger meldt inn gjennom a-ordningen. Informasjon om omsetningsfall vil kontrolleres på samme måte som i kompensasjonsordningen. Gjennom gjenbruk av løsninger fra kompensasjonsordningen og høy grad av automatisert saksbehandling, antas lønnsstøtteordningen å være håndterbar for Skatteetaten.

2.5 Forvaltnings- og betalingsregler

2.5.1 Generelle forvaltningsregler

Når det skal deles ut statlige tilskudd, er det behov for et rettslig rammeverk som regulerer forvaltningen av tilskuddet. Det følger av økonomiregelverket at tilskuddsforvaltere skal følge reglene i forvaltningsloven dersom annet ikke er bestemt. Regjeringen har i Prop. 127 S (2019–2020) punkt 5.4.1 foreslått at Skatteetaten skal være tilskuddsmyndighet med ansvar for å forvalte ordningen. Dette innebærer at Skatteetaten i stor grad må forvalte ordningen i etatens eksisterende systemer og med gjeldende rutiner. Disse er i stor grad tilpasset saksbehandlingsreglene i skatteforvaltningsloven.

Departementet ser det som en stor fordel at Skatteetaten kan forholde seg til et regelverk den kjenner godt, og som eksisterende system og rutiner er tilpasset. Det samme er gjort i kompensasjonsordningen for næringslivet som er omtalt i Prop. 70 LS (2019–2020) og i kompensasjonsordningen for arbeidsgivere i tiltakssonen og på Svalbard omtalt i Prop. 107 LS (2019–2020). Departementet foreslår derfor at skatteforvaltningsloven skal gjelde for lønnsstøtteordningen så langt den passer, i stedet for forvaltningsloven. Dette innebærer at skatteforvaltningslovens regler om saksbehandling, endring og klageadgang, som sikrer de støtteberettigedes rettssikkerhet, får anvendelse. Skatteforvaltningsloven vil i tillegg gi nødvendig regulering av en rekke andre forhold, som taushetsplikt, habilitet, kontroll og endring av vedtak.

Departementet foreslår videre at det i forskrift kan gis forvaltningsbestemmelser som skal gjelde for behandling av saker etter den nye loven. Det

vil være behov for regler som utfyller og tilpasser bestemmelsene i skatteforvaltningsloven. Det kan også være behov for forskrifter som på enkelte punkter fraviker skatteforvaltningsloven.

Departementet viser til lovforslaget § 7.

2.5.2 Søknad om tilskudd, opplysningsplikt for søkeren

Tilskudd etter loven skal gis etter søknad. Søknaden skal inneholde opplysninger som kan ha betydning for fastsetting av tilskuddet, herunder opplysninger om omsetning på ulike tidspunkt og informasjon om de ansatte det søkes støtte for. Søknader som det er grunn til at tilskuddsmyndigheten ser nærmere på, vil tas ut til manuell behandling før det fattes vedtak. Tilskuddsmyndigheten vil kunne be om ytterligere opplysninger og dokumentasjon fra søkeren, og innhente nødvendige opplysninger fra andre offentlige myndigheter mv. Den som søker om tilskudd etter loven, skal gi riktige og fullstendige opplysninger. Søkeren skal opptre aktsomt og lojalt, og skal varsle tilskuddsmyndigheten om eventuelle feil. Søkeren skal også varsle tilskuddsmyndigheten om eventuelle endringer som kan ha betydning for tilskuddet. Dette kan for eksempel være endringer som medfører at vilkår for tilskudd ikke lenger er innfridd. Ved brudd på denne plikten kan det være aktuelt med administrativ sanksjon eller straff.

Departementet foreslår en bestemmelse om opplysningsplikt for den som søker om tilskudd etter loven, og at departementet i forskrift kan gi nærmere bestemmelser om krav til søknaden. Dette innebærer regler om hvordan opplysninger skal gis, hvilke opplysninger søknaden skal inneholde, leveringsfrist og -sted. Videre foreslår departementet at det i forskrift kan gis regler om bekreftelse og dokumentasjon av opplysninger fra søkeren, herunder bekreftelse av opplysninger fra revisor eller regnskapsfører.

Departementet viser til lovforslaget § 11 og § 12.

2.5.3 Kontroll

Ordningen skal komme seriøse foretak til gode. Det er viktig for legitimiteten til ordningen at det etableres gode mekanismer for kontroll og tiltak mot misbruk og utnyttelse av ordningen. Slik risiko vil bli redusert gjennom å etablere hjemler og muligheter for risikobasert kontroll, både i forbindelse med tildelingen av støtte og i form av etterkontroll.

Departementet har valgt løsninger som gjør standardisert og automatisert saksbehandling mulig for flest mulig av søkerne. For å få systemet raskt på plass er det dessuten nødvendig å basere søknadsprosedyren på egendeklarering av flere viktige opplysninger. Departementet legger opp til at tilskuddsmyndigheten skal kunne utføre risikobasert etterkontroll, og ved behov innhente opplysninger for å verifisere de opplysningene som ble gitt på søknadstidspunktet. Departementet vil også vurdere om tilskuddsmyndigheten skal kunne kreve at opplysningene bekreftes av revisor eller autorisert regnskapsfører. Viser det seg at opplysningene ikke stemmer, vil det være hjemmel for å endre tilskuddsberegningen og kreve tilbakebetaling av for mye utbetalt tilskudd.

I tillegg vil Skatteetaten som tilskuddsmyndighet ha anledning til å utføre stedlig kontroll (bokettersyn) hos tilskuddsmottaker, tilsvarende de kontrollene etaten utfører ellers for å kontrollere skatte- og avgiftsforhold.

2.5.4 Tilskuddsmyndighetens innhenting av opplysninger

For å utfylle og kontrollere opplysningene fra søkerne, har Skatteetaten som tilskuddsmyndighet behov for å innhente opplysninger fra andre offentlige myndigheter. Dette gjelder særlig opplysninger om arbeids- og permitteringsforhold fra Arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret, lønns- og inntektsopplysninger fra Skatteetaten og opplysninger om omsetningstall fra Regnskapsregisteret. Tilskuddsmyndigheten kan også ha behov for å innhente opplysninger fra andre offentlige myndigheter og private rettssubjekter.

Departementet foreslår på denne bakgrunn en hjemmel for at tilskuddsmyndigheten uten hinder av taushetsplikt, kan innhente opplysninger ved å pålegge offentlige myndigheter og private rettssubjekter å gi opplysninger som kan ha betydning for tilskudd etter loven og kontrollen av dette. Det kan innhentes virksomhetsopplysninger og personopplysninger, og både taushetsbelagte og ikke-taushetsbelagte opplysninger. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om innhenting av opplysninger, blant annet om hvem tilskuddsmyndigheten kan innhente opplysninger fra og hvilke opplysninger som kan innhentes. Tilskuddsmyndigheten vil bare kunne innhente opplysninger som er nødvendige for fastsettingen av tilskudd. Rammene for dette følger av bestemmelsene om beregningen av tilskuddet.

Bestemmelsen vil gi grunnlag for utlevering av personopplysninger fra avsenderorganet etter

personvernforordningen artikkel 6 nr. 1 bokstav e, jf. nr. 3, og grunnlag for viderebehandling av personopplysninger for uforenlige formål i tilfeller der utleveringen ellers ville stride mot prinsippet om formålsbegrensning etter personvernforordningen artikkel 6 nr. 4. De aktuelle formålene etter artikkel 23 nr. 1 er i dette tilfellet bokstav e om andre viktige mål av generell allmenn interesse, særlig viktige økonomiske eller finansielle interesser.

Departementet viser til lovforslaget § 9.

2.5.5 Vedtak om tilskudd og klage

Tilskuddsmyndigheten fastsetter tilskuddets størrelse gjennom vedtaket den treffer. Skattekontoret vil treffe vedtak i første instans, og Skattedirektoratet vil være klageinstans for behandling av saker om tilskudd etter loven. Vedtaket vil være et enkeltvedtak etter skatteforvaltningsloven § 1-2 bokstav d. Tilskuddsmottaker kan klage på vedtaket etter reglene i skatteforvaltningsloven kapittel 13. Dette innebærer blant annet at fristen for å klage på vedtak er seks uker, jf. skatteforvaltningsloven § 13-4 første ledd. Dersom det viser seg at vedtaket om tilskudd er uriktig, vil skatteforvaltningsloven kapittel 12 regulere tilskuddsmyndighetens adgang til å endre vedtaket. Reglene om endring av skattefastsetting i §§ 12-1 følgende kommer da til anvendelse, og innebærer blant annet at det vil gjelde en femårsfrist for endring.

Tilskuddsmyndigheten vil fastsette tilskuddets størrelse på bakgrunn av opplysninger oppgitt i søknaden, opplysninger fra Arbeidsgiver- og arbeidstakerregisteret og a-meldingen. I tillegg til virksomhetsopplysninger omfatter dette blant annet opplysninger om ansattes navn og fødsels- eller d-nummer. Tilskuddsmyndigheten må derfor behandle personopplysninger ved fastsettingen av tilskudd. Departementet foreslår at tilskuddsmyndigheten gis hjemmel for å sammenstille nødvendige opplysninger og til å treffe vedtak som er basert på automatisk behandling av personopplysninger i henhold til personvernforordningen artikkel 22.

Departementet viser til lovforslaget § 8 og § 13.

2.5.6 Administrative sanksjoner og straff

Tilskuddsmottakernes plikt til å gi nødvendige opplysninger til tilskuddsmyndighetene er en grunnleggende forutsetning for korrekt tilskudd. Kvaliteten på opplysningene tilskuddsordningen

bygger på, er avgjørende for at ordningen skal fungere etter sin hensikt. Tilskuddsordningen er basert på at de som søker om tilskudd gir korrekte opplysninger. Systemet kan likevel ikke baseres utelukkende på tillit. Sanksjonsmidler mot brudd på opplysningsplikten er derfor nødvendig.

Etter departementets syn kan et tilstrekkelig effektivt sanksjonssystem ved opplysningssvikt ikke utelukkende baseres på straffeforfølgning. For å sikre at tilskuddsmottakerne gir riktige og fullstendige opplysninger til tilskuddsmyndighetene, er det nødvendig med administrative sanksjoner der straffeforfølgning ikke er egnet eller påkrevet. Departementet foreslår derfor regler om administrative sanksjoner og straff.

Ved utformingen av et administrativt sanksjonssystem er det viktig at regelverket er strengt nok til at det kan bidra til at tilskuddsmottakerne gir riktige og fullstendige opplysninger. Det er også viktig at regelverket oppfattes som rettfærdig, rimelig og forutsigbart.

Tilskuddsordningen gir arbeidsgivere mulighet til å få tilskudd direkte utbetalt fra staten. For å hindre misbruk er det derfor viktig med sanksjoner som er strenge nok. Departementet foreslår regler om administrative sanksjoner som baseres på reglene om skjerpet tilleggsskatt i skatteforvaltningsloven § 14-6.

Departementet foreslår at det skal være krav om grov uaktsomhet når det gjelder kravet om opplysningssvikt, mens det er tilstrekkelig med simpel uaktsomhet når det gjelder kravet om at opplysningssvikten har ført til eller kunne ha ført til økonomiske fordeler. Tilskuddsordningen skal gjelde i en periode som er vanskelig for tilskuddsmottakerne og det kan derfor ikke utelukkes at det lettere enn ellers kan skje feil. Uaktsomme overtredelser vil derfor ikke omfattes av departementets forslag om sanksjoner og straff. Begrunnelsen for et lavere skyldkrav når det gjelder konsekvensen av opplysningssvikten er at det kan være vanskelig å bevise tilskuddsmottakerens forståelse av de økonomiske følgene av opplysningsvikten. Ubelegete økonomiske fordeler må uansett tilbakebetales.

Departementet foreslår videre at sanksjonen som hovedregel skal settes til 30 prosent av den økonomiske fordelene. I enkelte tilfeller vil det være behov for å ilegge sanksjon med høyere sats. Dette gjelder særlig der unndragelsene er planlagte og systematiske. I slike tilfeller bør satsen settes til 60 prosent av den økonomiske fordelene. Beviskravet ved ileggelse av sanksjonen er klar sannsynlighetsovervekt.

Administrativ sanksjon etter forslaget vil være å anse som straff etter den europeiske menneskerettskonvensjon (EMK). Dette gjelder uavhengig av om satsen er 30 eller 60 prosent.

Departementet foreslår at fristen for å ilegge sanksjon er fem år etter utløpet av den perioden vedtaket om tilskudd gjelder, som i hovedsak samsvarer med hovedregelen om oppbevaring av regnskap etter bokføringsregelverket og endringsfristen i skatteforvaltningsloven. Det vil være klageadgang på vedtak om sanksjoner.

Departementet viser til lovforslaget § 14.

For de groveste tilfellene av opplysningssvikt vil det også kunne være nødvendig å reagere med straff. Departementet foreslår at bestemmelsene i straffeloven §§ 378 til 380 om skattesvik skal gjelde tilsvarende for den som forsettlig eller grovt uaktsomt gir tilskuddsmyndigheten uriktige eller ufullstendige opplysninger, eller unnlater å gi opplysninger, når vedkommende forstår eller bør forstå at det kan føre til uberettigede økonomiske fordeler. Vilkåret om uberettigede økonomiske fordeler etter denne loven kommer i stedet for vilkåret om skattemessige fordeler etter de nevnte reglene i straffeloven.

Departementet viser til lovforslaget § 15.

2.5.7 Betaling og innkreving

Departementet foreslår at Skatteetaten utbetaler tilskudd og innkrever krav på tilbakebetaling av feilaktig utbetalt tilskudd og administrative sanksjoner etter reglene i skattebetalingsloven, likevel slik at lovens kapittel 10, 11 og 18 ikke gjelder. Det foreslås videre at departementet kan gi forskrift som utfyller og fraviker reglene om betaling og innkreving.

Departementet viser til lovforslaget § 16.

Utbetalingen skal skje snarest, og senest innen tre uker etter at det er fattet vedtak om utbetaling av tilskudd. Det foreslås at det løper forsinkelsesrente på tilskuddsbeløpet dersom støtten ikke utbetales innen treukersfristen. Rentesatsen tilsvarende den til enhver tid gjeldende rentesats etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. (forsinkelsesrenteloven). Reglene om kreditor mora i forsinkelsesrenteloven § 2 annet ledd foreslås å gjelde tilsvarende.

Departementet viser til lovforslaget § 17 og § 21.

Tilskudd som er utbetalt i strid med vilkårene i loven eller forskrift gitt i medhold av loven, skal tilbakebetales. Det foreslås at krav på tilbakebetaling av uriktig utbetalt tilskudd forfaller tre uker etter at melding om vedtak om tilbakebetaling er

sendt skyldner. Dersom krav om tilbakebetaling av feilaktig utbetalt tilskudd ikke tilbakebetales innen treukersfristen løper det forsinkelsesrenter. Rentesatsen tilsvarende den til enhver tid gjeldende rentesats etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling (forsinkelsesrenteloven). Reglene om kreditor mora i forsinkelsesrenteloven § 2 annet ledd foreslås å gjelde tilsvarende.

Krav på tilbakebetaling av feilaktig utbetalt tilskudd er tvangsgrunnlag for utlegg. Dette innebærer blant annet at Skatteetaten selv kan sikre kravene ved å avholde utleggsforretning eller nedlegge utleggstrekk.

Departementet viser til lovforslaget § 18, § 19 og § 20.

Reglene om administrative sanksjoner i § 14 er basert på reglene om skjerpet tilleggs�skatt i skatteforvaltningsloven § 14-6. Departementet foreslår derfor at forfall for administrative sanksjoner reguleres på samme måte som forfall ved krav på tilleggs�skatt og overtredelsesgebyr i skattebetalingsloven § 10-51 annet og tredje ledd.

Krav på administrative sanksjoner forfaller tre uker etter at klagefristen er utløpt dersom vedtaket ikke påklages, og tre uker etter at klagen er avgjort i de tilfellene vedtaket påklages. Klagefristen er seks uker jf. skatteforvaltningsloven § 13-4 første ledd jf. § 7. I tilfeller der skyldner gis utsatt iverksettelse etter skatteforvaltningsloven § 14-10 annet ledd, foreslås det at krav på administrative sanksjoner forfaller tre uker etter utløp av søksmålsfristen eller tre uker etter at endelig rettsavgjørelse foreligger.

Dersom krav på administrative sanksjoner ikke betales innen forfall løper det forsinkelsesrenter. Rentesatsen foreslås å tilsvarende den til enhver tid gjeldende rentesats etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling (forsinkelsesrenteloven). Reglene om kreditor mora i forsinkelsesrenteloven § 2 annet ledd foreslås å gjelde tilsvarende.

Vedtaket om administrativ sanksjon er tvangsgrunnlag, jf. tvangsfullbyrdsloven § 7-2 første ledd bokstav d. Dette innebærer at Skatteetaten selv kan sikre kravene ved å avholde utleggsforretninger eller nedlegge utleggstrekk.

Departementet viser til lovforslaget § 19 og § 20.

2.5.8 Offentlighet om tilskuddstildelinger

Åpenhet om støttetildelinger under ordningen vil være viktig for ordningens legitimitet. Offentliggjøring av hvem som har fått tilskudd og hvor mye

tilskudd som blir tildelt, vil gjøre ordningen transparent, noe som kan virke preventivt mot misbruk av ordningen. Dette kan bidra til bedre etterlevelse.

Departementet foreslår at opplysninger knyttet til tildeling skal være offentlig på tilsvarende måte som i kompensasjonsordningen for næringslivet, der det oppgis foretaksnavn og organisasjonsnummer, tilskuddsbeløp og beregningsgrunnlag, herunder uunngåelige faste kostnader og ulike tall for omsetning. Departementet foreslår at det skal offentliggjøres opplysninger om tilskuddsbeløp og beregningsgrunnlag. Departementet vil også vurdere om antall ansatte virksomheten mottar støtte for, skal gjøres offentlig tilgjengelig. Taushetsplikten i skatteforvaltningsloven kapittel 3 vil ikke omfatte opplysninger som gjøres offentlig tilgjengelig.

For virksomheter som mottar tilskudd for å ta tilbake et fåtall ansatte fra permittering, kan offentliggjøring av opplysninger om tilskuddsbeløp og beregningsgrunnlag for tilskuddet medføre at de ansatte som har vært permittert blir identifiserbare. I slike tilfeller vil opplysningene være personopplysninger etter personvernforordningen artikkel 4 første ledd. Offentliggjøring av slike opplysninger vil være behandling av personopplysninger etter personvernforordningen, jf. artikkel 4 nr. 2. Departementet vil vurdere nærmere om det skal være en nedre grense for offentliggjøring av antall ansatte det mottas støtte for.

Departementet viser til lovforslaget § 10.

2.6 Administrative og økonomiske konsekvenser

Ordningen er på usikkert grunnlag anslått å gi utbetalinger på om lag 4 mrd. kroner, jf. omtale og forslag til bevilgning på kap. 1634, ny post 72 i Prop. 127 S (2019–2020).

Skatteetaten vil måtte bruke ressurser på veiledning, behandling av søknader om støtte, vedtak, registrering av vedtak, utbetaling og tilbakebetaling av tilskudd, oppfølging og kontroll, samt klager. Etaten må også utvikle og drifte nødvendige IT-systemer for å forvalte tilskuddsordningen. Skatteetatens kostnader dekkes innenfor bevilgningen på kap. 1634, post 21, jf. omtale i Prop. 127 S (2019–2020).

Arbeidet med lønnsstøtteordningen og kompensasjonsordningen for næringslivet er samlet sett krevende for Skatteetaten, se nærmere omtale i Prop. 127 S (2019–2020). Arbeidet med disse ordningene medfører at andre oppgaver i etaten må nedprioriteres eller utsettes.

2.7 Ikrafttredelse

Departementet foreslår at loven trer i kraft straks.

Finansdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om lov om tilskudd ved avbrutt permittering (økonomiske tiltak i møte med virusutbruddet).

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om tilskudd ved avbrutt permittering (økonomiske tiltak i møte med virusutbruddet) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om tilskudd ved avbrutt permittering (økonomiske tiltak i møte med virusutbruddet)

§ 1 Lovens formål

Formålet med loven er å etablere en midlertidig ordning for tilskudd til arbeidsgivere som tar egne permitterte tilbake i arbeid.

§ 2 Virkeområde i tid

Tilskuddsordningen gjelder for kalendermånedene juli og august 2020. Arbeidsgivere kan søke om tilskudd for både juli og august eller bare for august.

§ 3 Arbeidsgivere som kan søke om tilskudd

Tilskuddsordningen gjelder for følgende arbeidsgivere:

- a. Enkeltpersonforetak og selskap
- b. Institusjon eller organisasjon som omfattes av skatteloven § 2-32.

§ 4 Svalbard

Departementet kan gi forskrift om lovens anvendelse for Svalbard og kan fastsette særlige regler under hensyn til de stedlige forholdene.

§ 5 Vilkår for tilskudd

(1) Den ansatte må ha vært helt eller delvis permittert per 28. mai 2020.

(2) Den ansatte må tilbake i arbeid i minst samme stillingsprosent som før permitteringen.

(3) Den ansatte må ha vært i arbeid hos arbeidsgiveren i hele perioden det søkes tilskudd for, og kan ikke permitteres på nytt før 1. oktober 2020.

(4) Den ansatte kan ikke være under oppsigelse eller sies opp før 1. oktober 2020.

(5) Enkeltpersonforetak og selskap må ha hatt et omsetningsfall på mer enn 10 prosent.

(6) Søkeren må utøve lovlig aktivitet.

(7) Søkeren må ikke være under konkursbehandling.

(8) Departementet kan gi forskrift til utfylling av denne paragrafen og fastsette nærmere vilkår for tilskudd. Departementet kan herunder gi regler som begrenser arbeidsgivers adgang til å gjennomføre nye permitteringer, oppsigelser eller

arbeidstidsreduksjoner i perioden 28. mai til 1. september 2020.

§ 6 Tilskuddets størrelse

(1) Enkeltpersonforetak og selskap som har hatt et omsetningsfall på minst 30 prosent, gis tilskudd med 15 000 kroner per måned per fulltidsansatt som tas tilbake fra permittering.

(2) For enkeltpersonforetak og selskap som har hatt et omsetningsfall på mindre enn 30 prosent, beregnes tilskudd per måned per fulltidsansatt til 75 000 kroner multiplisert med prosentvis omsetningsfall fratrukket 10 prosentenheter.

(3) Institusjon eller organisasjon som omfattes av skatteloven § 2-32 og som ikke driver skattepliktig virksomhet, gis tilskudd med 10 000 kroner per måned per fulltidsansatt som tas tilbake fra permittering. Omsetningsfall kreves ikke.

(4) Institusjon eller organisasjon som omfattes av skatteloven § 2-32 og som driver skattepliktig virksomhet, kan velge om tilskudd skal beregnes etter første og annet ledd eller etter tredje ledd.

(5) Tilskuddets størrelse graderes etter stillingsprosent ved permitteringstidspunktet og permitteringsgrad per 28. mai 2020.

(6) For lærlinger beregnes tilskudd etter første til femte ledd, men begrenset oppad til 10 000 kroner.

(7) Departementet kan gi forskrift til utfylling av denne paragrafen, herunder om beregning av omsetning, omsetningsfall, tilskudd ved deltidsansettelse og tilskudd ved delvis permittering.

§ 7 Generelle forvaltningsregler

(1) Med de særreglene som er gitt i §§ 8 til 15, gjelder skatteforvaltningsloven så langt den passer for behandling av saker etter denne loven. Forvaltningsloven gjelder ikke for behandling av saker etter denne loven, med unntak av forvaltningsloven kapittel VII om forskrifter.

(2) Departementet kan gi forskrift om forvaltningsregler som skal gjelde for behandling av saker etter denne loven, herunder utfylle og fravike reglene i skatteforvaltningsloven.

§ 8 Tilskuddsmyndighet og klageinstans

Skatteetaten er tilskuddsmyndighet etter loven. Skattekontoret treffer vedtak i første instans. Skattedirektoratet er klageinstans.

§ 9 Innhenting av opplysninger

(1) Tilskuddsmyndigheten kan uten hinder av taushetsplikt innhente opplysninger ved å pålegge offentlige myndigheter og private rettssubjekter å gi opplysninger som kan ha betydning for tilskudd etter denne loven og kontrollen av dette. Første punktum gjelder også personopplysninger.

(2) Departementet kan gi forskrift om innhenting av opplysninger etter første ledd, herunder om hvem tilskuddsmyndigheten kan innhente opplysninger fra og hvilke opplysninger som kan innhentes.

§ 10 Offentliggjøring av opplysninger

(1) Tilskuddsmyndigheten kan gjøre opplysninger om tilskudd, herunder beregningsgrunnlag og tilskuddets størrelse, tilgjengelig på Internett til alminnelig ettersyn. Opplysningene skal gis i søkbar form slik tilskuddsmyndigheten bestemmer. Offentleglova får ikke anvendelse ved krav om innsyn i slike opplysninger.

(2) Taushetsplikten etter skatteforvaltningsloven kapittel 3 omfatter ikke opplysninger som offentliggjøres etter første ledd.

(3) Departementet kan gi forskrift om offentliggjøring av opplysninger etter første ledd, herunder hvilke opplysninger som skal gjøres offentlig tilgjengelig.

§ 11 Søknad om tilskudd

(1) Tilskudd etter denne loven gis etter søknad. Søknaden skal inneholde opplysninger som kan ha betydning for fastsetting av tilskuddet.

(2) Departementet kan gi forskrift om krav til søknaden, herunder om hvordan opplysninger skal gis, nærmere vilkår for leveringsmåte og format, hvilke opplysninger søknaden skal inneholde, frister og om bekreftelse av opplysninger fra revisor eller regnskapsfører.

§ 12 Opplysningsplikt for søkeren

(1) Den som søker om tilskudd etter denne loven, skal gi riktige og fullstendige opplysninger. Søkeren skal opptre aktsomt og lojalt, og skal varsle tilskuddsmyndigheten om eventuelle feil. Det skal også varsles om endringer som kan ha betydning for tilskuddet.

(2) Departementet kan gi forskrift om bekreftelse og dokumentasjon av opplysninger fra søke-

ren og om opplysningsplikt for den som har mottatt tilskudd. Bestemmelsen i § 9 annet ledd gjelder tilsvarende.

§ 13 Vedtak om tilskudd

Tilskuddsmyndigheten treffer vedtak om fastsetting av tilskudd etter denne loven. Tilskuddsmyndigheten kan sammenstille nødvendige opplysninger og treffe vedtak som utelukkende er basert på automatisert behandling av personopplysninger.

§ 14 Administrative sanksjoner

(1) Administrativ sanksjon ilegges tilskuddsmottaker som forsettlig eller grovt uaktsomt gir tilskuddsmyndigheten uriktig eller ufullstendig opplysning, eller unnlater å gi pliktig opplysning, når vedkommende forstår eller bør forstå at det kan føre til uberettigede økonomiske fordeler.

(2) Fristen for å ilegge administrativ sanksjon er fem år etter utløpet av den perioden vedtaket om tilskudd gjelder.

(3) Administrativ sanksjon beregnes med 30 eller 60 prosent av tilskuddet som tilskuddsmottakeren uberettiget har mottatt.

(4) Skatteforvaltningsloven §§ 14-8 til 14-11 gjelder tilsvarende så langt det passer.

(5) Departementet kan gi forskrift om administrative sanksjoner.

§ 15 Straff

Straffeloven §§ 378 til 380 om skattesvik gjelder tilsvarende for den som forsettlig eller grovt uaktsomt gir tilskuddsmyndigheten uriktig eller ufullstendig opplysning, eller unnlater å gi pliktig opplysning, når vedkommende forstår eller bør forstå at det kan føre til uberettigede økonomiske fordeler.

§ 16 Kravsmyndighet mv.

(1) Krav på tilbakebetaling av uriktig utbetalt tilskudd og administrative sanksjoner betales til og innkreves av Skatteetaten etter reglene i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) så langt de passer, likevel slik at kapittel 10, 11 og 18 ikke gjelder.

(2) Departementet kan i forskrift utfylle og fra-vike regler om betaling av tilskudd etter denne loven, herunder om krav på tilbakebetaling og innkreving av utbetalt tilskudd og administrative sanksjoner og om renter. Departementet kan også gi forskrift om hvem som er kravsmyndighet.

§ 17 Forfall for utbetaling av tilskudd

Utbetaling av tilskudd skal skje snarest og senest tre uker etter at det er fattet vedtak om utbetaling av tilskudd.

§ 18 Tilbakebetaling av uriktig utbetalt tilskudd

Dersom det er utbetalt tilskudd i strid med bestemmelsene i denne loven, eller forskrift gitt i medhold av denne loven, skal det uriktig utbetalte beløpet tilbakebetales. Krav på tilbakebetaling av tilskudd er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 19 Forfall for krav om tilbakebetaling og administrativ sanksjon

(1) Krav på tilbakebetaling etter § 18 forfaller til betaling tre uker etter at melding om vedtak om tilbakebetaling er sendt til skyldner.

(2) Administrative sanksjoner ilagt etter § 14 forfaller til betaling tre uker etter at fristen for å klage over vedtaket om fastsetting av kravet er utløpt, eller ved klage, tre uker etter at klagen er avgjort. Dersom det innvilges utsatt iverksetting av krav etter skatteforvaltningsloven § 14-10 annet ledd, forfaller kravet til betaling tre uker etter utløpet av søksmålsfristen, eller ved søksmål, tre uker etter at endelig rettsavgjørelse foreligger.

§ 20 Forsinkelsesrenter ved for sen betaling

(1) For tilbakebetalingskrav og administrative sanksjoner som ikke er betalt innen forfall etter § 19, betales forsinkelsesrente.

(2) Rentesatsen tilsvarer den til enhver tid gjeldende rentesats fastsatt i forskrift med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. (forsinkelsesrenteloven) § 3 første ledd første punktum. Rentene beregnes fra forfall etter § 19 og inntil betaling skjer. Forsinkelsesrenteloven § 2 annet ledd gjelder tilsvarende.

§ 21 Rentegodtgjørelse ved forsinket utbetaling av tilskudd

Utbetales tilskudd senere enn den frist som er fastsatt i § 17, skal det ytes rentegodtgjørelse fra forfallstidspunktet og frem til utbetalingen skjer. For øvrig gjelder § 20 annet ledd tilsvarende.

§ 22 Lovens ikrafttredelse, overgangsbestemmelser

(1) Loven trer i kraft straks.

(2) Departementet kan gi forskrift om overgangsbestemmelser.

